

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:226179

Datë: 12.09.2024

Numri i dokumentit: 06153767

Në çështjen juridike të :

AC-I-23-0812-A0001

Paditësi

S D me përfaqësues sipas autorizimit, avokatin **B I**, Prishtinë

Kundër:

E paditura/Ankuese

N.SH “Zahir Pajaziti” (në likuidim), e përfaqësuar nga **Agjencia Kosovare e Privatizimit**, rr. “Dritan Hoxha”, nr.55, Lakrishte, Prishtinë

Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (DHPGJS), i përbërë nga Ilmi Bajrami, gjyqtar kryesues, Shkelzen Sylaj dhe Murat Hulaj, gjyqtarë, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës të paraqitur kundër Aktgjykimit të shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-14-2101, të datës 8 dhjetor 2023, pas seancës vendimmarrëse të mbajtur më 12 shtator 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

1. Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.
2. Vërtetohet Aktgjykimi i shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-14-2101, i datës 8 dhjetor 2023.
3. Nuk caktohen taksa gjyqësore për procedurën ankimore.

Rrethanat procedurale dhe faktike

Me datë 28 mars 2014, ankuesi kishte paraqitur një ankesë kundër vendimit të Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN046-0856 të datës 24 shkurt 2014, me të cilin vendim kërkesa e paditësit për kompensim për 3 pagat e fundit të papaguara në shumën prej 918.96 euro, për periudhën

janar 2006 deri mars 2006, ishte refuzuar si e pavlefshme për shkak se sipas vlerësimit të Autoritetit të Likuidimit e njëjta ishte parashkruar.

Në ankesë paditësi kishte theksuar se me letrën zyrtarë të AKM-së të datës 24 mars 2006, paditësit i ishte ndërprerë marrëdhënia e punës. Paditësi në rastin konkret ka vepruar sipas ligjit dhe udhëzimeve të AKM-së pra ka marrë letrën zyrtare për ndërprerje të marrëdhënies së punës me të cilën është udhëzuar që ai të kontaktohet kur të filloj procedura e likuidimit. Autoriteti i Likuidimit në rastin konkret në mënyrë arbitrare ka refuzuar kërkesën e tij kinse është e parashkruar pa asnjë bazë ligjore. Andaj, i njëjti i kishte propozuar gjykatës që të anuloi vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit dhe ta urdhëroj AKP-në që të miratoj kërkesën e paditësit në shumën e përcaktuar si dhe 10% interes ligjor.

Ankesës i kishte bashkëngjitur këto prova: autorizimin për përfaqësim, vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN046-0856 të datës 24 shkurt 2014, njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit të datës 24 mars 2006 si dhe kopjen e librezës së punës.

Me datë 2 nëntor 2014, AKP-ja kishte paraqitur mbrojtjen e saj në të cilën kishte theksuar se gjykata gjatë shqyrtimit të çështjes ka ngatërruar dy çështje krejtësisht të ndryshme nga njëra tjetra dhe atë se ekzistojnë dy afate të ndryshme të parashkrimit të cilat Autoriteti i Likuidimit e ka për obligim t'i pranoj dhe përmes të cilave Autoriteti i Likuidimit aplikon në mënyrë të drejtë ligjin. Afati i parë ka të bëjë me "Afatin për parashtrimin e kërkesave" që është afat për të dorëzuar një dëshmi të kërkesës në procedurë të likuidimit dhe afati i dytë që ka të bëjë me natyrën (meritat) e të drejtës të cilën parashtruesi ka kërkuar të zbatohet në kërkesë. Dy afatet e lartcekura janë të ndara dhe të dallueshme dhe një kreditor duhet t'i përmbushë të dy afatet në mënyrë të kërkesa e tij të pranohet. Andaj, Autoriteti i Likuidimit fton DHPGJS-në që të lëshohet edhe njëherë në shqyrtim të çështjes në fjalë dhe të konsideroj argumentet e Autoritetit të Likuidimit që kanë të bëjnë me kufizimet e të drejtave të parashtruesve e që këto kufizime Autoriteti i Likuidimit është i obliguar që t'i zbatoj ex officio. Andaj, Kolegjit të Apelit i kishte propozuar si më lartë. Ankesës i kishte bashkëngjitur vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit, kërkesën për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit si dhe listën e pagave të mbetura borxh për paditësin S D.

Me datë 1 dhjetor 2016, paditësi kishte paraqitur përgjigje në mbrojtje në të cilën i kishte përsëritur pretendimet si në ankesë dhe i kishte propozuar gjykatës që të aprovohet ankesa si e

bazuar. Përgjigjes i kishte bashkëngjitur listën me 3 paga të papaguara të llogaritura nga N.SH-ja.

Me datë 12 dhjetor 2014, AKP-ja kishte paraqitur kundërpërgjigje në përgjigjen e paditësit në të cilën i kishte propozuar gjykatës të refuzohet si e pabazuar ankesa e paditësit dhe të vërtetohet vendimi i ankimuar i Autoritetit të Likuidimit.

Me datë 8 dhjetor 2023, shkalla e parë e DHPGJS-së me Aktgjykimin C-VI-14-2101 kishte aprovuar si të bazuar ankesën e paditësit dhe kishte ndryshuar vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit duke obliguar të paditurën që ankuesit në emër të kompensimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës t'i paguaj shumën prej 918.96 euro dhe në emër të interesit ligjor prej 10% shumën prej 99.81 euro. Në arsyetimin e këtij Aktgjykimi kishte theksuar se nuk është kontestuese në mes palëve fakti se ankuesi ishte një punëtor i ndërmarrjes në fjalë por në këtë çështje kontestuese është çështja e parashkrimit të kërkesës së ankuesit për kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës. Ankuesi bazën e kërkesës së tij e mbështetë në kopjen e librezës së punës, njoftimin për ndërprerjen e e marrëdhënies së punës si dhe vërtetimin e lëshuar nga shërbimi financiar i ndërmarrjes si dhe në pohimet e tij të parashtruara në ankesë. Andaj gjykata i kishte pranuar këto prova si relevante për vërtetimin e faktit se ankuesi ka qenë punëtor i N.SH-së në kohën e privatizimit të saj, përderisa e paditura nuk ka mundur të dëshmoj të kundërtën dhe nuk ka dorëzuar ndonjë provë për të vërtetuar faktin se ankuesit ia kishte ndërprerë marrëdhënien e punës me ndonjë vendim apo akt tjetër, para kohës së privatizimit të N.SH-së. Me rastin e aprovimit të shumës prej 918.96 euro gjykata ishte bazuar në vërtetimin e shërbimit financiar të N.SH-së lidhur me tri pagat e papaguara për muajt janar-mars 2006, e nënshkruar nga kryetari i sindikatës, drejtori financiar dhe drejtori i N.SH-së.

Me datë 28 dhjetor 2023, AKP-ja (e paditura) kishte paraqitur një ankesë kundër Aktgjykimit C-IV-14-2101 të datës 8 dhjetor 2023 (aktgjykim i ankimuar), duke i propozuar Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së që të ndryshoj Aktgjykimin e ankimuar dhe të vërtetoj vendimin e Autoritetit të Likuidimit. Në ankesë theksohet se gjykata gjatë shqyrtimit të çështjes ka ngatërruar dy çështje krejtësisht të ndryshme nga njëra tjetra dhe atë se ekzistojnë dy afate të ndryshme të parashkrimit të cilat Autoriteti i Likuidimit e ka për obligim t'i pranoj dhe përmes të cilave Autoriteti i Likuidimit aplikon në mënyrë të drejtë ligjin. Afati i parë ka të bëjë me "Afatin për parashtrimin e kërkesave" që është afat për të dorëzuar një dëshmi të kërkesës në procedurë të likuidimit dhe afati i dytë që ka të bëjë me natyrën (meritat) e të drejtës të cilën

parashtruesi ka kërkuar të zbatohet në kërkesë. Dy afatet e lartcekura janë të ndara dhe të dallueshme dhe një kreditor duhet t'i përmbushë të dy afatet në mënyrë të kërkesa e tij të pranohet. Andaj, Autoriteti i Likuidimit fton DHPGJS-në që të lëshohet edhe njëherë në shqyrtim të çështjes në fjalë dhe të konsideroj argumentet e Autoritetit të Likuidimit që kanë të bëjnë me kufizimet e të drejtave të parashtruesve e që këto kufizime Autoriteti i Likuidimit është i obliguar që t'i zbatoj ex officio. Andaj, Kolegjit të Apelit i kishte propozuar si më lartë. Ankesës i kishte bashkëngjitur vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit.

Me datë 19 gusht 2024, paditësi kishte paraqitur përgjigje në ankesën e të paditurës në të cilën i propozon Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së që të refuzohet si e pabazuar ankesa e ankuesit, ndërsa të vërtetohet Aktgjykimi i ankimuar dhe të detyrohet e paditura të bëj kompensimin e shpenzimeve të përfaqësimit në shumë prej 208.00 euro.

Arsyetimi i ligjor

Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.

Në bazë të nenit 69.1 të Ligjit nr. 06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (LDHP), Kolegji i Apelit vendosi të mos mbajë pjesën gojore të procedurës.

Merita e ankesës dhe vlerësimi i Kolegjit të Apelit

Aktgjykimi i ankimuar i shkallës së parë të DHPGJS-së, është i saktë në rezultat dhe në arsyetimin ligjor, andaj duhet të vërtetohet.

Kolegji i Apelit vëren se kërkesa e paditësit për kompensimin e 3 pagave të papaguara në shumën prej 918.96 euro për periudhën janar-mars 2006, ishte refuzuar si e pavlefshme për faktin se sipas vlerësimit të AL-së e njëjta ishte parashkruar.

Paditësi në shkallë të parë kishte bashkëngjitur provat si në vijim: njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit të datës 24 mars 2006, kopjen e librezës së punës si dhe listën e pagave të llogaritjes së 3 pagave të fundit të papaguara të punëtorit S D.

Shkalla e parë e DHPGJS, pas shqyrtimit të provave dhe shkresave të lëndës, kishte nxjerrë Aktgjykim me të cilin i kishte njohur paditësit të drejtën në kompensimin e 3 pagave të papaguara

në emër të ndërprerjes së marrëdhënies së punës për periudhën janar-mars 2006 në shumën prej 918.96 euro, si dhe interesin ligjor prej 10% në shumën prej 99.81 euro.

Kolegji i Apelit në rastin konkret vlerëson se shkalla e parë e DHPGJS kishte vepruar drejtë me rastin e marrjes së vendimit, ndërsa konsideron se ankesa e të paditurës është e pabazuar.

Kjo për faktin se nga njoftimi për ndërprerjen e marrëdhënies së punës të datës 24 mars 2006, shihet qartë se paditësi ka ofruar shërbime në N.SH deri në ditën e privatizimit të saj dhe atë 24 mars 2006, pra ku si pasojë i kishte përfunduar marrëdhënia e punës.

Tutje, nga lista e llogaritjes së 3 pagave të papaguara për punëtorin Rr S e lëshuar nga N.SH FAN “Zahir Pajaziti” shihet qartë se N.SH i kishte mbetur borxh paditësit shumën prej 918.96 euro në emër të pagave të papaguara për periudhën janar-mars 2006.

Sa i përket pretendimeve të së paditurës në ankesën e saj të paraqitur në shkallë të dytë, Kolegji i Apelit vlerëson se ashtu siç me të drejtë thekson shkalla e parë, e paditura nuk ka paraqitur asnjë argument me të cilin do të dëshmonte të kundërtën e asaj që ka provuar paditësi si dhe nuk e ka kontestuar as shumën të cilën paditësi e kishte kërkuar. Faktet e pakontestuar konsiderohen si të vërtetuara.

Prandaj, duke u bazuar në këto që u thanë më lart, Kolegji i Apelit konsideron se shkalla e parë ka vepruar drejtë kur paditësit i ka njohur të drejtën në kompensim të 3 pagave të papaguara për periudhën dhe në shumën e lartcekur.

Nga arsyet e cekura më lartë, ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar dhe vërtetohet Aktgjykimi i ankimuar si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

Nga se u tha më sipër në bazë të nenit 9.10 të LDHP-së është vendosur si në dispozitiv.

Taksat gjyqësore

Ankuesja tashmë e ka paguar taksën gjyqësore për procedurën ankimore me datë 10 janar 2024, andaj nuk do të caktohen taksa shtesë.

U vendos nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së më 12 shtator 2024.

Ilmi Bajrami, Gjyqtar Kryesues
